

عنوان مقاله:

واژه های علمی، تغییر مفهومی و بیرونی گرایی سمانتیکی

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 20، شماره 78 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

کیوان الستی -

حسین شیخ رضایی -

خلاصه مقاله:

در دیدگاه غالب در مورد دلالت واژه ها فرض بر این است که اگر مرجع سمانتیکی یک واژه نوع طبیعی، در مراسم نامگذاری خاصی تثبیت شده باشد، این واژه (تا زمانی که به انگیزه واحدی به کار گرفته شود) همیشه و در هر شرایطی به همان مرجع ارجاع خواهد داد. با این حال در سالهای اخیر شواهدی ارائه شده است، مبنی بر این که واژه های دقیقی که امروز به کار می بریم، در آینده کاربردی قابل پیش بینی نخواهند داشت و کاربرد آنها تا حد زیادی وابسته به اتفاقات و شرایط آینده خواهند بود. اگر این طور باشد مرجع سمانتیکی آنها نیز تحت تاثیر این گونه اتفاقات تصادفی ممکن است به اشکال متفاوتی ظاهر شوند. گری ابز، جوزف لاپورت و هنری جکمن، هر کدام به طور جداگانه (و با رویکرد مجزایی) تلاش کرده اند این پدیده را بررسی و در قالب فرض های ابتدایی در مورد دلالت واژه ها بگنجانند. در این مقاله راه حل مجزایی ارائه می شود و نشان داده می شود که دیدگاه های مطرح شده هر کدام می تواند تعبیر جداگانه ای از این رویکرد جایگزین باشند. برای این منظور پس از شرح مساله، دیدگاه های افراد نامبرده بررسی شده و در انتها از دیدگاه جایگزین دفاع خواهد شد.

کلمات کلیدی:

اسم عام، محمول، مرجع سمانتیکی، بیرونی گرایی سمانتیکی، ماهیت متافیزیکی یک نوع، ماهیت سمانتیکی یک نوع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298823>

